

EIROPAS CENTRĀLĀ BANKA

EUROSISTĒMA

Norādījumi par to, kā valstu iestādes apspriežas ar Eiropas Centrālo banku par tiesību aktu projektiem

2025. gada aprīlis

Saturs

Priekšvārds	2
1. ECB padomdevēja funkcijas pamatojums attiecībā uz tiesību aktu projektiem	3
2. Lēmuma 98/415/EK mērķi	6
3. Pienākums apsprieties ar ECB	8
3.1. Iestādes, kuras apspriežas	8
3.2. Tiesību aktu projekti, uz kuriem attiecas pienākums apsprieties	9
3.3. ECB kompetences jomas	11
3.4. Īstenojošie tiesību akti	16
4. Gadījumi, kuros ECB, reaģējot uz apspriešanās lūgumiem, atsakās pieņemt atzinumus	19
4.1. Vēstules par nepieņemšanu	19
4.2. Iespēja iesniegt neoficiālu lūgumu	20
5. Apspriešanās procedūra	21
5.1. Apspriedēm ar ECB vajadzīgais laiks	21
5.2. Atzinuma lūgums	22
5.3. Termiņi	23
5.4. Saņemšanas apliecinājums	25
5.5. ECB atzinuma sagatavošana un pieņemšana	25
5.6. Valodu režīms	26
5.7. Atzinuma nosūtīšana un tā turpmāka izvērtēšana	26
5.8. Publicēšana	26
6. Pienākuma apsprieties ar ECB ievērošana	29
7. Pienākuma apsprieties ar ECB neievērošanas juridiskās sekas	30
Pielikums	32
Padomes Lēmums 98/415/EK (1998. gada 29. jūnijs) par valstu iestāžu apspriešanos ar Eiropas Centrālo banku par tiesību aktu projektiem	32

Priekšvārds

Daudzus gadus "*Norādījumi par to, kā valstu iestādes apspriežas ar Eiropas Centrālo banku par tiesību aktu projektiem*", bijis noderīgs rīks valstu iestādēm un sabiedrībai kopumā. Līgums par Eiropas Savienības darbību nosaka, ka dalībvalstīm jālūdz Eiropas Centrālās bankas (ECB) atzinums par tiesību aktu projektiem, kas ir ECB kompetencē. Norādījumos sniegta detalizēta informācija par procedūru, kādā valstu iestādes apspriežas ar ECB par tiesību aktu projektiem, kas attiecas uz ECB kompetencē ietilpstošajiem jautājumiem. Norādījumi, kas pirmo reizi tika publicēti 2005. gadā un atjaunināti 2015. gadā, atkal jāatjaunina, lai atspoguļotu jaunāko pieredzi, ko ECB guvusi veicot šādu apspriešanos, kā arī ņemtu vērā desmit gadu pieredzi kopš Vienotā uzraudzības mehānisma (VUM) izveides 2014. gadā. Līdzīgi kā citas ECB publikācijas šie norādījumi pauž ECB apņemšanos ievērot atklātības un pārredzamības principus, kā arī palīdz plašāk iepazīties ar ECB mērķiem un tās darbību.

ECB atjauninājusi šos norādījumus, lai informētu valstu iestādes par pienākumu apspriesties ar ECB un sniegtu tām palīdzību pienākuma izpildē, pamatojoties uz ECB jaunāko praksi. Šajā nolūkā norādījumos izskaidroti pienākuma apspriesties ar ECB mērķi un piemērošanas joma, kā arī precizēta apspriešanās procedūra. Tomēr norādījumi nevar sniegt nešaubīgu atbildi uz visiem iespējamiem jautājumiem, tāpēc vajadzība apspriesties ar ECB, pamatojoties uz šeit norādīto, joprojām jāizvērtē katrā gadījumā atsevišķi.

Ceru, ka šie atjauninātie norādījumi palielinās izpratni par visu iesaistīto personu tiesībām un pienākumiem, kā arī ļaus vēl labāk saprast ECB funkciju padomdevējas statusā. Šajā nolūkā norādījumu mērķis ir arī iedrošināt apspriešanās procedūras plašāku izmantošanu ECB kompetencē ietilpstošajos jautājumos, un tādējādi veicināt dalībvalstu attiecīgo tiesību aktu harmonizēšanu.

Visbeidzot, vēlos uzsvērt, cik svarīgi ir arī turpmāk nodrošināt likumdošanas procesā iesaistīto valstu iestāžu un Eiropas Centrālo banku sistēmas/Eurosistēmas ciešu sadarbību. Esmu pārliecināts, ka šī publikācija turpinās veicināt ciešu sadarbību visu iesaistīto personu interesēs.

Frankfurtē pie Mainas, 2025. gada aprīlī

Frank Elderson [Frenks Eldersons]
ECB Valdes loceklis

1 ECB padomdevēja funkcijas pamatojums attiecībā uz tiesību aktu projektiem

Līgums par Eiropas Savienības darbību ("Līgums") nosaka ECB padomdevēja funkciju attiecībā uz ierosinātiem Savienības tiesību aktiem un dalībvalstu tiesību aktu projektiem tās kompetences jomās. Šajā sakarā ECB padomdevēja funkcijas galvenais juridiskais pamats ir Līguma 127. panta 4. punkts un 282. panta 5. punkts, kuri reproducēti arī Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas Statūtu ("ECBS Statūti") 4. pantā.

Valstu iestāžu apspriešanās ar ECB regulējums izklāstīts Padomes Lēmumā 98/415/EK¹ ("Lēmums 98/415/EK"), kas ir spēkā kopš 1999. gada 1. janvāra un attiecas uz visām dalībvalstīm. Līdz 2004. gadam ECB, reaģējot uz valstu iestāžu apspriešanās lūgumiem, sniedza vidēji 30 atzinumus gadā. Dalībvalstu skaits 2004., 2007. un 2013. gadā palielinājās, un ECB atzinumu par valstu tiesību aktu projektiem skaits laikposmā no 2004. līdz 2007. gadam svārstījās, kopumā pieņemto atzinumu skaitam pieaugot – 30 atzinumi 2004. gadā, 48 atzinumi 2005. gadā, 52 atzinumi 2006. gadā un 35 atzinumi 2007. gadā. No 2008. gada finanšu tirgu satricinājumu ietekmē ECB atzinumu par valsts tiesību aktu projektiem skaits laikposmā no 2008. līdz 2014. gadam ir būtiski pieaudzis, 2012. gadā sasniedzot 95 atzinumus.

Kopš 2015. gada atzinumu skaits par valsts tiesību aktu projektiem ir atgriezies līmeni, kāds bija pirms finanšu krīzes – no 52 atzinumiem 2015. gadā līdz 35 atzinumiem 2023. gadā un 38 atzinumiem 2024. gadā. Turklāt 2015. gadā ECB pieņēma svarīgu stratēģisku lēmumu, kas ietekmē tās pieņemto atzinumu par valsts tiesību aktu projektiem skaitu – tā nolēma, ka, reaģējot uz apspriešanās lūgumiem par valsts tiesību aktu projektiem, nav jāpieņem atzinums, ja ECB uzskata, ka tiesību aktu projekts tās kompetences jomas skar tikai nelielā apjomā. Šā lēmuma rezultātā laikposmā no 2016. līdz 2024. gadam to gadījumu skaits, kuros ECB, reaģējot uz apspriešanās lūgumiem, atteicās sniegt atzinumu, bija šāds: 2016. gadā – 25, 2017. gadā – 20, 2018. gadā – 4, 2019. gadā – 12, 2020. gadā – 12, 2021. gadā – 24, 2022. gadā – 15, 2023. gadā – 21, 2024. gadā – 19. Tomēr ir svarīgi uzsvērt, ka pienākums apspriesties ar ECB saskaņā ar Lēmumu 98/415/EK paliek spēkā un nemainās, pat ja šķiet, ka tiesību akta projekts tiesību akta projekts ECB kompetences jomas skar tikai nelielā apjomā. Apspriešanās ar ECB procesam ir divas stadijas. Pirmā stadija ir sākotnējais pienākums apspriesties ar ECB, ja ierosinātie Savienības tiesību akti vai dalībvalstu tiesību aktu projekti skar ECB kompetences jomas (pat nelielā apjomā). Otrā stadija ir ECB novērtējums, kura rezultātā var tikt pieņemts atzinums vai nosūtīta vēstule par atzinuma

¹ Padomes 1998. gada 29. jūnija Lēmums par valstu iestāžu apspriešanos ar Eiropas Centrālo banku par tiesību aktu projektiem (OV L 189, 3.7.1998., 42. lpp.). Lēmuma 98/415/EK teksts ir iekļauts šīs rokasgrāmatas pielikumā.

nepieņemšanu, ja tiesību aktu projekts ECB kompetences jomas skar tikai nelielā apjomā, būtiski neietekmējot tās, t. sk., ja to vienīgais mērķis ir Savienības tiesību aktu transponēšana, kā aprakstīts šīs rokasgrāmatas 5.1. sadaļā.

Līguma 127. panta 4. punkts:

"4. Ar Eiropas Centrālo banku apspriežas:

- par visiem ierosinātiem Savienības aktiem, kas ir tās kompetencē;
- valstu iestādes – par visiem likumprojektiem, kas ir Eiropas Centrālās bankas kompetencē, bet ievērojot ierobežojumus un nosacījumus, ko Padome izvirzījusi saskaņā ar 129. panta 4. punktā paredzēto procedūru.

Eiropas Centrālā banka var iesniegt atzinumus attiecīgām Savienības iestādēm vai struktūrām, vai valstu iestādēm par jautājumiem, kas ir tās kompetencē."

Līguma 282. panta 5. punkts:

"5. Ar Eiropas Centrālo banku atbilstīgi tās kompetences jomām konsultējas par visiem Savienības aktu projektiem un visiem reglamentējošo aktu projektiem valstu līmenī, un tā var sniegt atzinumu."

ECBS Statūtu 4. pants:

"Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 127. panta 4. punktu:

a) ar ECB apspriežas:

- par visiem ierosinātiem Savienības aktiem, kas ir tās kompetencē;
- attiecīgās valsts iestādes attiecībā uz visiem tiesību aktu projektiem, kas ir ECB kompetencē, taču ievērojot ierobežojumus un nosacījumus, ko Padome paredzējusi saskaņā ar 41. pantā norādīto procedūru;

b) ECB Savienības iestādēm vai struktūrām, vai valstu iestādēm iesniedz atzinumus par jautājumiem, kas ir tās kompetencē."

ECBS Statūtu 25.1. pants:

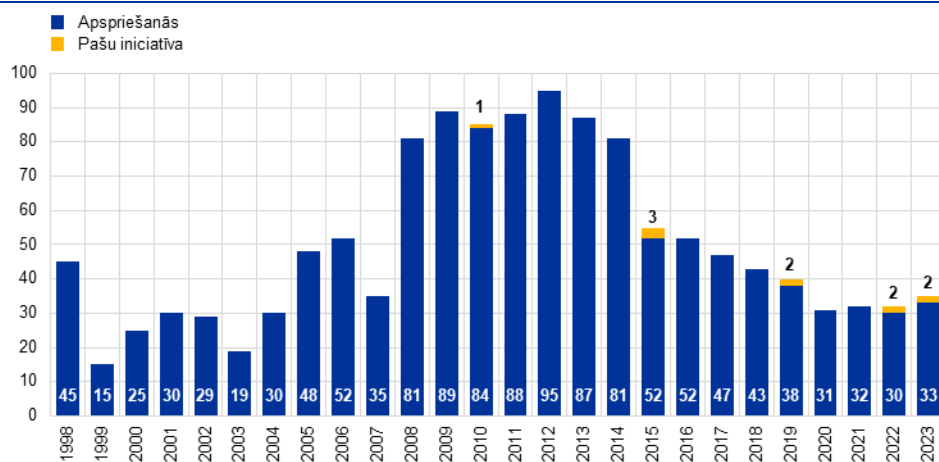
"ECB var sniegt padomus un ar to var apspriesties Padome, Komisija un kompetentas dalībvalstu iestādes par to, ciktāl un kā piemērot Savienības tiesību aktus attiecībā uz kredītiestāžu konsultatīvu uzraudzību un finanšu sistēmas stabilitāti."

Lēmuma 98/415/EK noteikumi ir samērā vispārīgi, un, lai nodrošinātu tā efektīvu darbību, valstu iestādēm pilnībā jāizprot: a) tā mērķi; b) apspriešanās pienākuma piemērošanas joma; c) procedūra, kura jāievēro; un d) apspriešanās ar ECB pienākuma nepildīšanas sekas attiecībā uz valsts tiesību aktu likumību. Ņemot vērā Lēmuma 98/415/EK piemērošanas pieredzi kopš 1999. gada, norādījumu mērķis ir par šiem jautājumiem informēt valstu tiesību aktu sagatavošanā iesaistītās valsts iestādes, lai tās pilnībā apzinātos savas tiesības un pienākumus. Norādījumos

iekļauta arī virkne ieteikumu apspriešanās procedūras efektivitātes nodrošināšanai. Tomēr norādījumi nevar sniegt nešaubīgu atbildi uz visiem iespējamiem jautājumiem, tāpēc ir svarīgi vajadzību apspriesties ar ECB, pamatojoties uz šeit norādīto, joprojām izvērtēt katrā gadījumā atsevišķi. Lai veiktu šādu izvērtēšanu katrā gadījumā atsevišķi, ECB aicina iestādes pārskatīt neseno pieņemto atzinumu un vēstuļu par atzinuma nepieņemšanu sarakstu (sk. 6.8.1. sadaļu) *EUR-Lex* interneta vietnē.

1. tabula

ECB atzinumu skaits, apspriežoties ar valstu iestādēm, t. sk. atzinumi pēc savas iniciatīvas (atzīmēti citā krāsā).

Avots: ECB, dati no *EUR-Lex*.

2 Lēmuma 98/415/EK mērķi

Eiropas Savienības Tiesa ("Tiesa") *OLAF* spriedumā² precizē Līguma 105. panta 4. punkta mērķus saistībā ar pienākumu apspriesties ar ECB par ierosinātiem Kopienas tiesību aktiem, kas ir ECB kompetencē. Saskaņā ar Tiesas spriedumu šāda pienākuma mērķis ir "galvenokārt nodrošināt to, ka likumdevējs aktu pieņem tikai tad, kad uzklusīta institūcija, kura, ņemot vērā īpašās funkcijas, ko tā attiecīgajā jomā veic Kopienā, un tās rīcībā esošās augsta līmeņa speciālās zināšanas, ir īpaši piemērota sniegt lietderīgu ieguldījumu iecerētajā likumdošanas procesā."

Lai gan *OLAF* spriedums attiecas uz Kopienas iestāžu pienākumu apspriesties ar ECB par ierosinātiem Savienības aktiem, tas palīdz precizēt arī dalībvalstu pienākumu apspriesties par valstu tiesību aktu projektiem. Vispārinot, *OLAF* spriedums ļauj secināt, ka Lēmuma 98/415/EK galvenais mērķis ir ļaut ECB pienācīgā laikā sniegt valstu likumdevējiem ekspertu padomus par tiesību aktu projektiem jautājumos, kas ir ECB kompetencē. Šie padomi ir vērsti uz to, lai valstu tiesiskais regulējums: a) sniedz ieguldījumu ECB un/vai Eurosistēmas/Eiropas Centrālo banku sistēmas (ECBS) mērķu sasniegšanā; b) ir saderīgs ar Eurosistēmas/ECBS un/vai ECB tiesisko regulējumu; un c) ir saskaņā ar Eurosistēmas/ECBS un/vai ECB politiku.

Apspriešanās pienākums saskaņā ar Lēmumu 98/415/EK izstrādāts tā, lai tas darbotos kā preventīva sistēma un novērstu potenciāli nesaderīgu vai pretrunīgu valstu tiesību aktu dēļ radušās problēmas. Apspriedēm ar ECB tādēļ jānotiek tad, kad tiesību akts vēl ir projekta izstrādes stadijā un jo īpaši stadijā, kurā attiecīgā tiesību akta sagatavošanā un pieņemšanā iesaistītās valstu iestādes var lietderīgā veidā ņemt vērā ECB atzinumu.

Praksē pienākums apspriesties ar ECB ir jāvis dalībvalstīm nodrošināt, ka valstu tiesību akti, t. sk. to nacionālo centrālo banku (NCB) statūti, arī turpmāk atbilst Līgumam un ECBS Statūtiem, kā noteikts Līguma 131. pantā un ECBS Statūtu 14.1. pantā.

Lēmumā 98/415/EK noteiktajai apspriešanās procedūrai ir arī vairākas citas priekšrocības. Tā ir noderīga informācijas un speciālo zināšanu apmaiņai. Apspriešanās ir nozīmīgs līdzeklis ECB informēšanai par dalībvalstu tiesību aktu attīstību ECB kompetences jomās. Zināšanas, ko ECB gūst izvērtējot tiesību aktu projektus, par kuriem ar to apspriežas, palīdz veidot pašas ECB pozīciju, piem., Savienības vai starptautiskās apspriedēs, kurās tiek izskatīti līdzīgi jautājumi. Turklāt, joprojām atzīstot valstu tiesību aktu īpašās iezīmes, ECB atzinumi veicina dalībvalstu tiesību aktu harmonizāciju ECB kompetences jomās un sniedz

² Lieta C-11/00, Eiropas Kopienu Komisija pret Eiropas Centrālo banku, ECLI:EU:C:2003:395, jo īpaši sprieduma 110. un 111. punkts. Šajā lietā Tiesa atzina par pamatotu Komisijas prasību un atcēla Eiropas Centrālās bankas 1999. gada 7. oktobra Lēmumu ECB/1999/5 par krāpšanas novēršanu (OV L 291, 13.11.1999., 36. lpp.). Spriedums ir nozīmīgs ECB padomdevēja funkcijas precizēšanai, jo Tiesa, atbildot uz ECB lūgumu, pirmo reizi izvērtēja Līguma 127. panta 4. punkta mērķus.

ieguldījumu valstu tiesību aktu kvalitātes uzlabošanā, jo tās atzinumi balstās zināšanās, ko tā guvusi, pildot savus uzdevumus³. ECB atzinumi var būt arī avots, kuru ņem vērā Tiesa, izskatot lietas par attiecīgo tiesību aktu atbilstību Līgumam, kā arī ECB atzinumus var ņemt vērā valstu tiesas, izskatot lietas par attiecīgo valsts tiesību aktu interpretāciju vai spēkā esamību.

Kā noteikts Līguma 288. panta piektajā daļā, ECB atzinumiem tāpat kā citu Savienības iestāžu atzinumiem nav saistoša spēka. Citiem vārdiem sakot, valstu likumdevējiem nav jāievēro ECB atzinums. Tomēr ar Lēmumu 98/415/EK noteiktā sistēma izveidota tā, lai valstu tiesību aktus pieņemtu tikai pēc ECB atzinuma pienācīgas izvērtēšanas. Šī sistēma izrādījies efektīva, un valstu likumdevēji parasti piekrituši grozīt vai pat atsaukt tiesību aktu projektus, nevis pieņēmuši tādus aktus, kas ir pretrunā ECB pozīcijai.

Visbeidzot, apspriešanās pienākums sniedz ieguldījumu ECB ārējā komunikācijā ar sabiedrību un tirgiem. ECB īsteno politiku, kas veicina pārredzamību, un tāpēc atzinumi, kuri pieņemti apspriežoties ar valstu iestādēm, parasti tiek publicēti *Eur-Lex* tūlīt pēc to pieņemšanas un tai sekojošās paziņošanas atzinumu lūgšajai iestādei.

---

³ Sk. 140. punktu Ģenerāladvokāta atzinumā Lietā C-11/00, kas apstiprināts 110. punktā Tiesas spriedumā Lietā C-11/00.

3 Pienākums apspriesties ar ECB

3.1 Iestādes, kuras apspriežas

Lēmuma 98/415/EK 2. panta 1. un 2. punkts:

"1. Dalībvalstu iestādes apspriežas ar ECB par tiesību aktu projektiem tās kompetences jomā atbilstīgi Līgumam [...].

2. Neiesaistīto dalībvalstu iestādes ar ECB apspriežas arī par tiesību aktu projektiem attiecībā uz monetārās politikas līdzekļiem."

3.1.1 Iestādes, uz kurām attiecas pienākums apspriesties

Lēmuma 98/415/EK 2. panta 1. punkts nosaka, ka pienākums apspriesties ar ECB par valsts tiesību aktu projektiem, kas ir tās kompetencē, attiecas uz "dalībvalstu iestādēm". Tā kā Lēmums 98/415/EK attiecas uz visām dalībvalstīm, attiecīgās iestādes ir ne tikai dalībvalstu, kuru valūta ir euro ("euro zonas dalībvalstu"), iestādes, bet arī dalībvalstu, kuru valūta nav euro ("ārpus euro zonas dalībvalstu"), iestādes.

Dalībvalstu iestādes ir "iestādes, kuras izstrādā kāda tiesību akta projektu", kā noteikts Lēmuma 98/415/EK 3. panta 1. punktā. Turklāt no Lēmuma 98/415/EK 4. panta izriet, ka iestāde, kura apspriežas, var būt iestāde, kura nav ne "iestāde, kas pieņem tiesību aktu", ne "iestāde, kas ierosinājusi tiesību akta projektu".

Pieredze rāda, ka ar ECB apspriedušās ļoti dažādas iestādes. Gadījumos, kuros tiesību akts tiek izskatīts valsts parlamentā, ar ECB parasti apspriedies ministrs, kurš atbild par ECB kompetences jomā esošā tiesību akta projekta izstrādi. Gadījumos, kuros tiesību aktu nav ierosinājusi valdība, bet to izdarījis valsts parlamenta loceklis, pienākums apspriesties ar ECB attiecas uz parlamentu, kā tas izklāstīts šo norādījumu 3.1.2. sadaļā. Dažos gadījumos apspriešanās tiek virzīta ar NCB palīdzību, kas darbojas tās iestādes vārdā, kura apspriežas. Ar ECB apspriežas arī NCB un valsts kompetentās iestādes (VKI), kuras rīkojas kā iestādes, kurām ir regulatora tiesības, vai kā iestādes, kurām ir tiesības pašām ierosināt tiesību aktus.

Citu procedūru ietvaros pieņemto tiesību aktu gadījumā ar ECB parasti ir apspriedusies iestāde, kuras kompetencē ir akta pieņemšana, piem., attiecīgais valsts valdības loceklis.

Visbeidzot, ar ECB ir apspriedušās valsts iestādes, kuras *de jure* vai *de facto* bija iesaistītas akta pieņemšanas procesā, piem., NCB, uzraudzības iestādes, konkurences iestādes, noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas iestādes vai īpašas struktūras, piem., euro ieviešanas padomes. Šādos gadījumos ECB uzskatīja, ka apspriešanās ir likumīga, ja ir acīmredzams, ka attiecīgās iestādes rīkojas ierosinātājas vai pieņēmajas iestādes vārdā.

3.1.2 Valstu parlamentu loma

Valstu parlamenti var būt iestādes, "kuras izstrādā tiesību aktus", Lēmuma 98/415/EK izpratnē arī tad, ja tie apspriež tiesību aktu projektus, kas ir ECB kompetencē un ko ierosinājis viens vai vairāki parlamenta locekļi⁴. Valstu parlamenti, pamatojoties uz to procedūras noteikumiem, jālemj par to, kā ievērot pienākumu iesniegt ECB atzinuma saņemšanai tiesību aktu projektus, ko ierosinājis viens vai vairāki to locekļi un kas ir ECB kompetencē, lai nodrošinātu gan to, ka šāda apspriešanās ar ECB ir uzsākta pēc tam, kad tiesību aktu projekti iekļauti valsts parlamenta likumdošanas darba kārtībā, gan arī to, ka ECB tiek dots pietiekams laiks atzinuma pieņemšanai. Tā kā par "valsts iestādi" Līguma 127. panta 4. punkta un ECBS Statūtu 4. panta nozīmē un par "dalībvalsts iestādi" Lēmuma 98/415/EK nozīmē uzskatāms valsts parlaments, nevis atsevišķi tā locekļi, ECB nepieņem atzinumus uz viena vai vairāku valsts parlamenta deputātu lūgtas apspriešanās pamata, ja nepārprotami zināms, ka šādu apspriešanos nav apstiprinājis valsts parlaments saskaņā ar savu reglamentu.

Par valsts parlamenta locekļu saskaņā ar valsts likumiem ierosinātu tiesību akta projektu ar ECB pēc savas iniciatīvas var apspriesties arī attiecīgās valsts valdība.

3.2 Tiesību aktu projekti, uz kuriem attiecas pienākums apspriesties

Lēmuma 98/415/EK 1. panta 1. punkts:

"1. Šajā lēmumā:

[...]

"tiesību akta projekts" nozīmē tādu tiesību aktu, kurš pēc tam, kad tas kļūst juridiski saistošs un vispārēji piemērojams attiecīgās dalībvalsts teritorijā, paredz noteikumus neierobežotam skaitam gadījumu un ir adresēts nenoteiktam skaitam fizisku vai juridisku personu."

Saskaņā ar Lēmuma 98/415/EK 2. panta 1. punktu dalībvalstu iestādēm ir pienākums apspriesties ar ECB par "tiesību aktu projektiem", kas ir ECB kompetencē. Lēmuma 98/415/EK 1. panta 1. punkts definē "tiesību akta projekta" jēdzienu. Šī definīcija norāda uz aktiem, kuri pēc tam, kad tie kļūst juridiski saistoši un vispārēji piemērojami visā (vai ģeogrāfiski nodalītā teritorijā) attiecīgajā dalībvalstī, nosaka noteikumus neierobežotam skaitam gadījumu un ir adresēti nenoteiktam skaitam juridisko vai fizisko personu. Tas attiecas arī uz valdības izstrādātiem tiesību aktu projektiem, kuru pieņemšana tos pārvērš spēkā esošās tiesību normās neatkarīgi no šādas spēkā esamības darbības laika.

Tomēr definīcija neietver tiesību aktu projektus, kuru vienīgais mērķis ir Savienības direktīvu transponēšana dalībvalstu tiesību aktos, kā noteikts Lēmuma 98/415/EK

⁴ Tas attiecas arī uz gadījumiem, kuros parlamenta locekļi piedāvā grozījumus valdības ierosinātos tiesību aktu projektos, kas potenciāli varētu izraisīt tiesību akta projekta nonākšanu ECB kompetencē.

1. panta 2. punktā. ECB uzskata, ka šis izņēmums neattiecas uz transponēšanas gadījumiem, kuros valsts likumdevējs izmanto rīcības brīvību transponēšanā un būtiski ietekmē ECB kompetences jomas, jo īpaši ECB/Eurosistēmas lomu un uzdevumus, proti, uzticot NCB jaunus uzdevumus vai būtiski grozot esošos NCB uzdevumus⁵.

Turklāt ECBS Statūtu 25.1. pants nosaka, ka ECB var sniegt padomu dalībvalstu kompetentajām iestādēm un apspriesties ar tām par tādu Savienības tiesību aktu īstenošanu, kuri attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību un finanšu sistēmas stabilitāti.

ECB pievērsīs pienācīgu uzmanību tam, vai tiesību aktu projekti, par kuriem ar to apspriežas, patiešām ir tiesību aktu projekti, kas noteikti Lēmuma 98/415/EK 1. panta 1. punktā, un parasti nesniegs atzinumu gadījumos, kuros tas tā nav.

3.2.1 Juridiski saistoši akti

Pienākums apspriesties attiecas ne tikai uz tiesību aktu projektiem, kas paredzēti pieņemšanai parlamentā. Lēmums 98/415/EK aptver jebkura veida juridiski saistošus noteikumus, tostarp noteikumus ar likuma spēku un sekundāros tiesību aktus.

Noteikumi ar likuma spēku

Šajos norādījumos "noteikumi ar likuma spēku" ir noteikumi, kurus kā neatliekamus un ārkārtējus pieņem valdība un kuri ir pilnībā spēkā esoši. Parasti šādi noteikumi ar likuma spēku jāratificē un/vai jāgroza parlamentam, kas var notikt neilgu laiku vai pat vairākus mēnešus pēc to pieņemšanas. Noteikumi ar likuma spēku tāpēc ir "tiesību aktu projekti", par kuriem jāapspiežas ar ECB pirms to pieņemšanas valdībā neatkarīgi no to neatliekamības vai ārkārtējās nepieciešamības⁶.

Sekundārie tiesību akti

Ar ECB nav jāapspiežas par sekundārajiem tiesību aktiem, t. sk. vispārēji piemērojamiem NCB vai uzraudzības iestāžu tiesību aktiem, ar kuriem īsteno primāros tiesību aktus, kas ir ECB kompetencē. Ņemot vērā Lēmuma 98/415/EK mērķus, ir skaidrs, ka ECB atzinums jālūdz tikai par tādiem sekundārajiem tiesību aktiem, kuru saturs cieši saistīts ar ECB uzdevumiem un kuru ietekme uz ECB kompetencē esošajiem jautājumiem atšķiras no pašu primāro tiesību aktu ietekmes.

⁵ Sk. šo norādījumu 3.4. sadaļu.

⁶ Jāatzīmē, ka, ņemot noteikumu ar likuma spēku pieņemšanai piemītošo neatliekamību un ārkārtējo nepieciešamību, saskaņā ar Lēmuma 98/415/EK 3. panta 2. punktu (sk. šo norādījumu 6.3. sadaļu) iestāde, kura apspriežas, var samazināti laiku, kurā ECB jāsniedz savs atzinums un kurš parastos apstākļos ir vismaz viens mēnesis. Tomēr iestādei, kura apspriežas, ir jānorāda steidzamības iemesli.

3.2.2 Grozījumi tiesību akta projektā

Pienākums apspriesties ar ECB par grozījumiem tiesību akta projektā, kurš jau iesniegts ECB atzinuma saņemšanai, attiecas uz tādiem satura grozījumiem, kas skar tiesību akta projekta būtību. Ir lietderīgi nodalīt divas atšķirīgas situācijas. Pirmajā situācijā satura grozījumi tiek ierosināti stadijā, kurā ECB vēl nav pieņēmusi savu atzinumu. Šādā gadījumā ECB sagaida, ka iestāde, kura apspriežas, grozīto tiesību akta projektu pēc iespējas drīz iesniegs ECB, lai atzinums varētu tikt balstīts uz jaunāko tiesību akta redakciju. Otrajā situācijā satura grozījumi tiek ierosināti pēc ECB atzinuma pieņemšanas. Pēc analogijas ar Tiesas judikatūru par prasību atkārtoti apspriesties ar Savienības iestādēm par grozītiem tiesību aktu projektiem⁷ šādā gadījumā ar ECB par grozījumiem būtu jāapspriežas atkārtoti tajos izņēmuma gadījumos, kuros tiesību akta projektā veiktas būtiskas izmaiņas, kas nav tehniskas, salīdzinājumā ar redakciju, par kuru iepriekš notikusi apspriešanās ar ECB. Apspriešanās nav vajadzīga, ja grozījumu mērķis pēc būtības ir ECB atzinumā paustā viedokļa iekļaušana tiesību aktā. Tomēr ECB atzinīgi novērtē ziņas par reakciju uz tās atzinumiem un minēto grozījumu sīkāku izklāstu informācijas nolūkā.

3.3 ECB kompetences jomas

Lēmuma 98/415/EK 2. panta 1. punktā noteikts, ka valstu iestādēm jāapspriežas ar ECB par tiesību aktu projektiem "tās kompetences jomā atbilstīgi Līgumam". Tas, protams, attiecas uz tiesību aktu projektiem, kas skar pamatuzdevumus, kurus ar ECBS palīdzību veic saskaņā ar Līguma 127. panta 2. punktu (t. i., Savienības monetārās politikas noteikšana un īstenošana, valūtas maiņas operāciju veikšana, dalībvalstu ārvalstu valūtas rezervju turēšana un pārvaldīšana un maksājumu sistēmu raitas darbības veicināšana), un uzdevumus saskaņā ar Līguma 128. panta 1. punktu (t. i., euro banknošu emisija). Tas aptver arī tiesību aktu projektus, kas ietekmē citus Līgumā noteiktos ECBS uzdevumus, galvenokārt 1) tos īpašos uzdevumus saistībā ar politikas nostādņiem, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību VUM ietvaros un kas ECB uzticēti saskaņā ar Līguma 127. panta 6. punktu, un 2) statistiskās informācijas vākšanu, ko veic ECB ar NCB palīdzību un kas vajadzīga, lai veiktu ECBS uzdevumus un vajadzības gadījumā palīdzētu saskaņot noteikumus un praksi, kas regulē statistikas vākšanu, apkopošanu un izplatīšanu tās kompetences jomās saskaņā ar ECBS Statūtu 5. pantu.

Lēmuma 98/415/EK 2. panta 1. punkts uzskaita virkni jautājumu kategoriju, kuras nepārprotami tiek uzskatītas par ECB kompetencē esošām. Valstu iestādēm ir jāapspriežas ar ECB par tiesību aktu projektiem, kas saistīti ar šiem jautājumiem, pat

⁷ Sk. 3. punktu Lietā 41/69 *ACF Chemiefarma* pret Komisiju, ECLI:EU:C:1970:71; 1. punktu Lietā 817/79 *Buyl* pret Komisiju, ECLI:EU:C:1982:36; 15. punktu Lietā C-392/95 Parlaments pret Padomi, ECLI:EU:C:1997:289; 46. punktu Lietā C-408/95 *Eurotunnel and Others* pret *SeaFrance*, ECLI:EU:C:1997:532; 100. un 102. punktu Lietā 58/01 *Océ van der Grinten NV* pret *Commissioners of Inland Revenue*, ECLI:EU:C:2003:495.

ja valsts tiesību aktu projekti ECB kompetences jomas skar tikai nelielā apjomā, būtiski tās neietekmējot, kā rezultātā ECB nolemtu atzinumu nepieņemt ⁸.

Lēmuma 98/415/EK 2. panta 1. punkts:

"1. Dalībvalstu iestādes apspriežas ar ECB par tiesību aktu projektiem tās kompetences jomā atbilstīgi Līgumam un, jo īpaši, saistībā ar:

- valūtas lietām,
- maksāšanas līdzekļiem,
- valstu centrālajām bankām,
- monetārās, finanšu, banku, maksājumu sistēmu un maksājumu bilances statistikas vākšanu, apkopošanu un izplatīšanu,
- maksājumu un norēķinu sistēmām,
- noteikumiem, ko piemēro finanšu iestādēm tiktāl, ciktāl tie materiāli ietekmē finanšu iestāžu un tirgu stabilitāti."

ECB kompetences jomu neizsmeļošs uzskaitījums

Lēmuma 98/415/EK 2. panta 1. punkta un 3. apsvēruma formulējums norāda, ka uzskaitījums 2. panta 1. punktā nav izsmeļošs.

Turklāt, kā sīkāk izklāstīts nākamajā punktā, Lēmuma 98/415/EK 2. panta 2. punkts nosaka, ka ārpus euro zonas dalībvalstu iestādēm jāapspriežas ar ECB par tiesību aktu projektiem, kas attiecas uz monetārās politikas instrumentiem.

Lēmuma 98/415/EK 2. panta 2. punkts:

"2. Neiesaistīto dalībvalstu iestādes ar ECB apspriežas arī par tiesību aktu projektiem attiecībā uz monetārās politikas līdzekļiem."

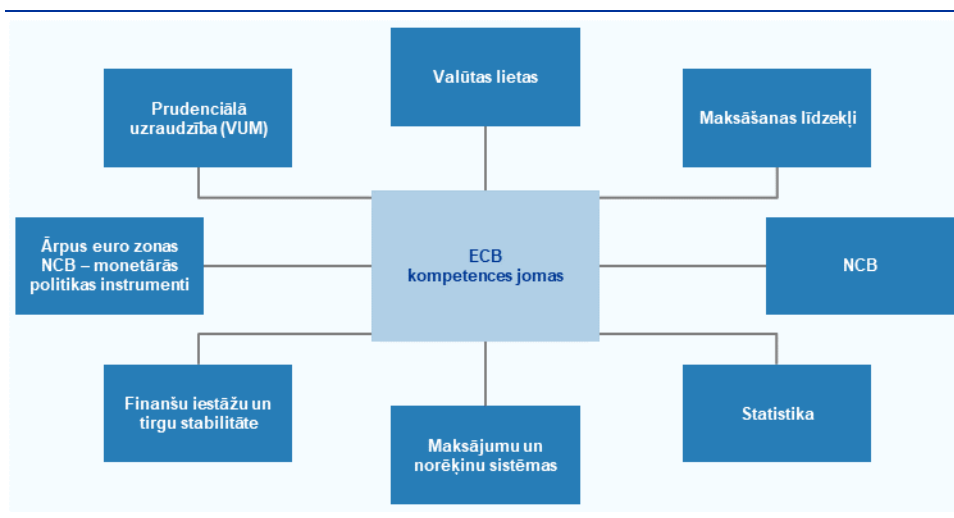
Lēmums 98/415/EK nosaka šo euro zonas un ārpus euro zonas dalībvalstu atšķirību tāpēc, ka euro zonas dalībvalstu iestādes vairs nelemj par monetārās politikas instrumentiem (piem., obligāto rezervju sistēmu). Tomēr Lēmuma 98/415/EK 5. apsvērums precizē, ka pienākums apspriesties neaptver ārpus euro zonas dalībvalstu iestāžu lēmumus savas monetārās politikas īstenošanas kontekstā (piem., lēmumus, ar kuriem nosaka procentu likmes)."

---

⁸ Sk. šo norādījumu 5. sadaļu.

1. attēls.

ECB kompetences jomu neizsmeļošs uzskaitījums

Avots: ECB.

3.3.1 Valūtas jautājumi un maksāšanas līdzekļi

ECB atzinumi valūtas jautājumu un maksāšanas līdzekļu kategorijā aptver tiesību aktu projektus dažādos jautājumos. Tie ietver, piem., šādus jautājumus: pasākumi, kas saistīti ar euro ieviešanu (nacionālās valūtas denominācijas maiņa, publiskā un privātā parāda denominācijas maiņa, paralēlās cenas, noapaļošanas noteikumi, t. sk. skaidrās naudas maksājumu noapaļošanas noteikumi (piem., maksājumos viena vai divu centu apjomā), valsts standarta likmju maiņa, utt.), likumīgi maksāšanas līdzekļi un skaidrās naudas maksājumu ierobežojumi – abos gadījumos parasti virs noteikta sliekšņa, vai arī konkretizēti (piem., attiecībā uz valsts sociālās apdrošināšanas iemaksām vai darījumiem ar nekustamo īpašumu); skaidrās naudas pakalpojumu obligātā līmeņa nodrošināšana kredītiestādēs un skaidrās naudas pieejamības nodrošināšana sabiedrībā kopumā; negatīvi nodokļu stimuli skaidrās naudas izmantošanai; piemiņas monētas, autortiesības attiecībā uz banknotēm un monētām, viltošanas novēršana; nominālvērtības; tehniskie dati; atkārtota laišana apgrozībā; banknošu un monētu autentiskuma un derīguma pārbaude, digitālo maksāšanas līdzekļu veicināšana un elektroniskās naudas emisija.

3.3.2 Nacionālās centrālās bankas

Ievērojams skaits ECB atzinumu tiek sniegts attiecībā uz tiesību aktu projektiem, kas saistīti ar NCB. Šie atzinumi attiecas uz tiesību aktiem, kas skar NCB vai to valdes locekļu statusu, jo īpaši saistībā ar dažādiem centrālās bankas neatkarības aspektiem. Vairāki pieņemtie atzinumi attiecas uz NCB pensiju shēmām un ierobežojumiem, NCB darbinieku un NCB lēmējinstītūciju locekļu algām, kā arī uz NCB prezidentu un NCB lēmējinstītūciju locekļu iecelšanas kritērijiem. Vairāki pieņemtie atzinumi attiecas arī uz NCB uzdevumiem un monetāro politiku, tostarp

atbilstību Līguma 123. pantā noteiktajam monetārās finansēšanas aizliegumam, NCB ārvalstu valūtas rezervēm, NCB kredītooperāciju nodrošināšanu un ārpus euro zonas dalībvalstu NCB obligāto rezervju prasībām. Citos atzinumos apskatīti, piem., institucionāli grozījumi NCB un to statūtos, to grāmatvedība, dividendžu maksājumi, rekapitalizācija, pārskatu sniegšana un revīzija, dalība starptautiskās monetārās organizācijās, privilēģēta piekļuve, dienesta noslēpums un citi NCB darbības regulējuma aspekti, kas iekļauti NCB statūtos (piem., ārkārtas likviditātes palīdzības sniegšana). ECB tāpat bieži lūgts sniegt atzinumu par tiesību aktu projektiem, kas skar ar ECBS nesaištītus NCB uzdevumus, jo īpaši, lai izvērtētu, vai šie uzdevumi ir saderīgi ar monetārās finansēšanas aizliegumu un/vai ECBS mērķiem un uzdevumiem⁹.

3.3.3 Monetārās, finanšu, banku, maksājumu sistēmu un maksājumu bilances statistikas vākšana, apkopošana un izplatīšana

ECB pilnvaras saistībā ar statistiskās informācijas vākšanu izklāstītas ECBS Statūtu 5. pantā. Padomes Regulas (EK) Nr. 2533/98¹⁰ 4. pants nosaka, ka dalībvalstis "pašas organizē statistikas jomu un pilnībā sadarbojas ar ECBS, lai nodrošinātu pienākumu izpildi, kas ir saskaņā ar Statūtu 5. pantu". ECB apzinās, ka dalībvalstīs ir atšķirīgas pārskatu sniegšanas prasības. Tādēļ tad, kad ar ECB apspriežas par nacionālajām pārskatu sniegšanas prasībām, tā parasti izsaka vispārīgas piezīmes, kuru mērķis ir vērst uzmanību uz jautājumiem, kas tiesību akta projektā varētu tikt precizēti. Attiecīgās apspriešanās bijušas saistītas ar, piem., maksājumu bilances statistiku, statistikas datu nosūtīšanu starp ECB un ECBS un ārpus euro zonas NCB, valstu statistikas pārskatu prasībām attiecībā uz dažādiem finanšu instrumentiem un investīciju pozīcijām, kredītu reģistrā iekļauto datu apjomu, konkrētu datu sniegšanu finanšu stabilitātes nolūkos, piekļuvi centrālajiem kredītreģistriem, *AnaCredit* regulu¹¹, kā arī ārpus euro zonas NCB lomu statistikas datu vākšanā.

3.3.4 Maksājumu un norēķinu sistēmas

Iepriekšējās konsultācijas maksājumu un norēķinu sistēmu kategorijā attiecās uz tiesību aktu projektiem, kas saistīti ar dažādiem maksājumu un norēķinu sistēmu darbības aspektiem, piem., pārraudzība, centrālie darījuma partneri, norēķinu galīgums, neto norēķini vai reālā laika bruto norēķini, tīrvērte, nodrošinājums, vērtspapīru dematerializācija un/vai digitalizācija un kiberdrošības prasību ietekme uz tirgus infrastruktūru.

⁹ Saskaņā ar ECBS Statūtu 14.4. pantu NCB ir atļauts veikt funkcijas, kas atšķiras no ECBS Statūtos norādītajām, ja vien ECB Padome neuzskata, ka tās ir pretrunā ECBS mērķiem un uzdevumiem.

¹⁰ Padomes 1998. gada 23. novembra Regula (EK) Nr. 2533/98 par statistikas informācijas vākšanu, ko veic Eiropas Centrālā banka (OV L 318, 27.11.1998., 8. lpp.).

¹¹ Eiropas Centrālās bankas 2016. gada 18. maija Regula (ES) 2016/867 par kredītu un kredītriska mikrodatu vākšanu (ECB/2016/13) (OV L 144, 1.6.2016., 44. lpp.).

3.3.5 Noteikumi, ko piemēro finanšu iestādēm tiktāl, ciktāl tie materiāli ietekmē finanšu iestāžu un tirgu stabilitāti

Padomes Lēmuma 98/415/EK 2. panta 1. punkta sestais ievilkums atsaucas uz "noteikumiem, ko piemēro finanšu iestādēm tiktāl, ciktāl tie materiāli ietekmē finanšu iestāžu un tirgu stabilitāti." Saskaņā ar Lēmuma 98/415/EK 2. panta 1. punkta sesto ievilkumu dalībvalstis "apspiežas" ar ECB, ja tiesību aktu projekti "materiāli ietekmē" finanšu stabilitāti, izņemot, ja šo tiesību aktu vienīgais mērķis ir Savienības direktīvu transponēšana, kā noteikts Lēmuma 98/415/EK 1. panta 2. punktā¹². Lēmuma 98/415/EK 2. panta 1. punkta sesto ievilkumu jāvērtē saistībā ar ECBS Statūtu 25.1. pantu, kas nosaka, ka dalībvalstu kompetentās iestādes "var" apspriesties ar ECB par "Savienības tiesību aktu īstenošanu attiecībā uz kredītiestāžu uzraudzību un finanšu sistēmas stabilitāti."

ECB pieņem ievērojamu skaitu atzinumu saskaņā ar Lēmuma 98/415/EK 2. panta 1. punkta sesto ievilkumu. ECB pieņēmusi vairākus atzinumus, apspriežoties par ierosinātiem grozījumiem dalībvalstu uzraudzības iestāžu struktūrā. Tāpat ar ECB regulāri notikusi apspriešanās par nozīmīgiem grozījumiem kredītiestāžu un finanšu iestāžu uzraudzības režīmā, kā arī par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas un terorisma finansēšanas noteikumiem un par kredītiestāžu un finanšu iestāžu noregulējumu, reorganizāciju un likvidāciju. Apspriešanās ar ECB bieži notikusi par tiesību aktu projektiem, kam potenciāli varētu būt nozīmīga ietekme uz tirgiem, piem., tiesību aktiem attiecībā uz finanšu nodrošinājuma līgumiem, vērtspapīrošanas un nodrošināto obligāciju režīmiem un vērtspapīru dematerializāciju.

ECB arī sniegusi vairākus atzinumus finanšu krīzes kontekstā, kuros valstu tiesību aktu mērķis bija noguldījumu garantiju shēmu uzlabošana vai finanšu tirgus stabilitātes nodrošināšana vai stiprināšana.

Visbeidzot, apspriešanās ar ECB notikusi par dažādiem tiesību aktu projektiem, kam potenciāli varētu būt ietekme uz brīvu kapitāla apriti, valūtas kursu politiku (piem., finanšu darījumu nodoklis), īpašām nodevām vai nodokļiem, kas uzlikti kredītiestādēm un/vai finanšu iestādēm, tiesību aktiem, kas pārkārto hipotekārā kredīta un citu privātu aizdevumu noteikumus un nosacījumus, un citiem ekonomiski vai finansiāli nozīmīgiem tiesību aktu projektiem.

3.3.6 Kredītiestāžu prudenciālā uzraudzība

Attiecībā uz juridisko pamatu, lai ar ECB apspriestos par valsts tiesību aktu projektiem saistībā ar VUM, Lēmuma 98/415/EK 2. panta 1. punkta sestā ievilkuma formulējumam un jo īpaši atsauci uz gadījumiem, kuri "materiāli ietekmē" finanšu stabilitāti, nebūtu jāuzskata par tādiem, kas ierobežo pienākumu apspriesties ar ECB. Kā norādīts iepriekš, Lēmuma 98/415/EK 3. apsvēruma un 2. panta 1. punkta formulējums skaidri norāda, ka jomu uzskaitījums minētajā punktā nav izsmeļošs. Līdz ar VUM izveidi prudenciālās uzraudzības uzdevumi tagad arī iekļauti ECB

¹² Attiecībā uz pēdējo sk. šo norādījumu 3.4. sadaļu.

kompetences jomās tās padomdevēja funkcijas nolūkos saskaņā ar Līguma 127. panta 4. punktu.

Valstu iestāžu apspriešanās par tiesību aktu projektiem saistībā ar kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību attiecas uz šādiem jautājumiem: VKI pilnvaras un uzdevumi, VKI institucionālā struktūra un pārvaldība, tostarp attiecībā uz to dalību VUM; informācijas apmaiņa; kredītiestāžu uzraudzības procesuālie aspekti, piem., kredītiestāžu valdes locekļu atbilstības un piemērotības novērtējums; uzraudzības maksas; nozīmīgu kredītiestāžu novērtējums; un cieša sadarbība ar dalībvalstīm, kuras nav ieviesušas euro.

3.4 Īstenojošie tiesību akti

Lēmuma 98/415/EK 1. panta 2. punkts:

"2. Ar tiesību aktu projektiem nesaprot tādus projektus, kuru vienīgais mērķis ir Savienības direktīvu transponēšana dalībvalstu tiesību aktos."

Kā minēts iepriekš, saskaņā ar Lēmuma 98/415/EK 1. panta 2. punktu dalībvalstīm nav jāapspiežas ar ECB par valstu tiesību aktu projektiem, kuru vienīgais mērķis ir Savienības direktīvu transponēšana valstu tiesību aktos. Šī izņēmuma pamatā ir apsvērums, ka procedūrai, kurā apspriežas ar ECB par Savienības tiesību akta projektu, jau vajadzētu būt notikušai saskaņā ar Līguma 127. panta 4. punktu un 282. panta 5. punktu, un tādēļ nav nepieciešams ECB padomdevēja funkciju attiecināt arī uz valstu tiesību aktu projektiem, kuri tikai transponē šo Savienības tiesību aktu. Turklāt ne Komisijas, ne ECB pienākums nav novērtēt valsts transponēšanas pasākumu atbilstību Savienības direktīvām.

ECB uzskata, ka tāds pats izņēmums attiecas arī uz valstu tiesību aktu projektiem, kuru mērķis ir īstenot Savienības regulas, atvieglot to piemērošanu vai īstenot tajos paredzētās iespējas, ar nosacījumu, ka šādu valsts tiesību aktu projektu ietekme uz ECB kompetencē esošajiem jautājumiem neatšķiras no attiecīgās regulas (par kuru ar ECB vajadzēja apspriesties Savienības iestādēm) ietekmes.

Tomēr prasību apspriesties ar ECB *pašu par sevi* nevar izslēgt gadījumos, kuros valstu tiesību aktu projektu mērķis ir transponēt direktīvas (vai īstenot vai piemērot regulas) un kuros valsts likumdevējs izmanto rīcības brīvību transponēšanā (vai īstenošanā) papildus tai, kas skaidri noteikta direktīvā vai regulā. Ja šāda rīcības brīvība būtiski skar ECB kompetences jomas, jo īpaši ECB/Eurosistēmas/ECBS lomu un uzdevumus, proti, uzticot NCB jaunus uzdevumus vai būtiski grozot esošos NCB uzdevumus, noteicošais ir pienākums apspriesties (jo Lēmuma 98/415/EK 2. panta 1. punkta trešais ievilkums attiecas uz NCB). ECB un/vai NCB neatkarība un monetārās finansēšanas aizlieguma ievērošana saskaņā ar attiecīgajiem Līguma noteikumiem joprojām ir spēcīgs jebkura novērtējuma elements, t. sk. no direktīvām vai regulām izrietošu jaunu NCB uzdevumu (vai esošo NCB uzdevumu būtisku grozījumu) novērtējuma elements. Šādos gadījumos būtu jāapspiežas ar ECB, un tā var pieņemt atzinumu. Turklāt dalībvalstis apspriedušās ar ECB par Kapitāla prasību

direktīvas transponēšanu¹³, un ECB dažkārt pieņēmusi atzinumus šajā jomā, pamatojoties uz tās prudenciālās uzraudzības pilnvarām (piem., saistībā ar tiesību aktu projektu par būtiskas līdzdalības iegūšanas kredītiestādēs novērtēšanu un atbilstības un piemērotības novērtējumiem attiecībā uz amatā apstiprināmām personām kredītiestādēs). Dalībvalstis arī apspriedušās ar ECB par Banku atvēršanas un noregulējuma direktīvas transponēšanu¹⁴, un ECB cita starpā pieņēmusi atzinumus par tiesību aktiem, ar kuriem NCB piešķirta noregulējuma loma, piem., ieceļot NCB par noregulējuma iestādi vai nosakot NCB kredītlīnijas noguldījumu garantiju sistēmām.

Atsevišķos gadījumos ECB aicinājusi valstu iestādes apspriesties ar ECB par tiesību aktu projektiem, kas transponē Savienības direktīvas, kuras ir īpaši nozīmīgas ECBS. Piem., tas tika darīts attiecībā uz Norēķinu galīguma direktīvu¹⁵ un Nodrošinājuma direktīvu¹⁶, kā arī attiecībā uz to vēlākajiem grozījumiem¹⁷. ECB atzinumi, apspriežoties par ievērojamu daudzumu tiesību aktu projektu, kuru mērķis bija abu minēto direktīvu transponēšana valstu tiesību aktos, sniedza lietderīgu ieguldījumu Eurosistēmas operāciju tiesiskā regulējuma un finanšu sistēmas stabilitātes nostiprināšanā.

ECB arī pēc savas iniciatīvas sniegusi atzinumu par Pasta maksājumu pakalpojumu līguma ratifikāciju vai īstenošanu, un aicinājusi valstu iestādes apspriesties ar ECB, ja atsevišķi valstu tiesību aktu projekti bijuši plašāki par šī līguma ratifikāciju.

Dažreiz dalībvalstis pēc pašu iniciatīvas apspriežas ar ECB par tiesību aktu projektiem, kuru mērķis ir direktīvu transponēšana, lai gan tām nav pienākuma un tās nav aicinātas to darīt, piem., jomās, kurās pēc dalībvalstu ieskata ECB ir speciālas zināšanas. Šādos gadījumos ECB parasti ir gatava reaģēt uz jebkuru oficiālu vai neoficiāli brīvprātīgu valsts apspriešanās lūgumu un paust apsvērumus par sagatavotajiem transponēšanas pasākumu projektiem pat tad, ja nav oficiāla pienākuma apspriesties ar ECB, bet tikai tiktāl, ciktāl attiecībā uz tiesību aktu projektiem nepieciešami specifiski komentāri saistībā ar ECB kompetences jomām.

Eiropas Sistēmisko risku kolēģija (ESRK) tika izveidota 2010. gada decembrī kā jauna struktūra, kura pilnvarota pārraudzīt risku finanšu sistēmā kopumā. Tā cita starpā var sniegt ieteikumus savās kompetences jomās, un saskaņā ar Eiropas

¹³ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Direktīva 2013/36/ES par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

¹⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija Direktīva 2014/59/ES, ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).

¹⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 19. maija Direktīva 98/26/EK par norēķinu galīgumu maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmās (OV L 166, 11.6.1998., 45. lpp.).

¹⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 6. jūnija Direktīva 2002/47/EK par finanšu nodrošinājuma līgumiem (OV L 168, 27.6.2002., 43. lpp.).

¹⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 6. maija Direktīva 2009/44/EK, ar ko Direktīvu 98/26/EK par norēķinu galīgumu maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmās un Direktīvu 2002/47/EK par finanšu nodrošinājuma līgumiem groza attiecībā uz saistītām sistēmām un kredītpasībām (OV L 146, 10.6.2009., 37. lpp.). Turpmākajos gados tika pieņemti vēl citi (mazāki) grozījumi.

Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1092/2010¹⁸ 17. pantu tā kontrolē savu ieteikumu ievērošanu. Ņemot vērā ESRK lomu šādos jautājumos, ar ECB nav jāapspriežas par tiesību aktu projektiem, ar kuriem īsteno ESRK ieteikumus, neskarot dalībvalstu vispārējo pienākumu apspriesties ar ECB saskaņā ar Lēmumu 98/415/EK, kā paskaidrots šajos norādījumos.

---

¹⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 24. novembra Regula (ES) Nr. 1092/2010 par Eiropas Savienības finanšu sistēmas makrouzraudzību un Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas izveidošanu (OV L 331, 15.12.2010., 1. lpp.).

4 Gadījumi, kuros ECB, reaģējot uz apspriešanās lūgumiem, atsakās pieņemt atzinumus

4.1 Vēstules par atzinuma nepieņemšanu

ECB nav pienākuma pieņemt atzinumu, un tāpēc tā to nedarīs automātiski, reaģējot uz katru apspriešanos. Tomēr tas neskar dalībvalstu pienākumu apsprieties ar ECB, pat ja attiecīgais tiesību akta projekts skar ECB kompetences jomas tikai nelielā apjomā.

ECB nepieņems atzinumu, ja tiesību akta projekts tikai nedaudz skar ECB kompetences jomas, būtiski neietekmējot tās. Vienkāršas atsaucēs valstu tiesību aktu projektos uz kādu no Lēmumā 98/415/EK uzskaitītajiem tematiem vai tīri formālas vai administratīvas izmaiņas attiecīgajā tiesiskajā regulējumā obligāti nenozīmē, ka ECB sniegs atzinumu.

ECB nepieņems atzinumu, ja tiesību akta projekts saistīts ar Savienības tiesību aktu transponēšanu, izņemot, ja šajā transponēšanā valsts likumdevējs izmanto rīcības brīvību un būtiski ietekmē ECB kompetences jomas, jo īpaši ECB/Eurosistēmas/ECBS lomu un uzdevumus, proti, piešķirot NCB jaunu lomu vai būtiski grozot esošo NCB uzdevumu.

ECB atkārtoti apsvērusi vajadzību pieņemt atzinumu gadījumos, kuros ar tiesību aktu projektu NCB tiek uzticēts jauns uzdevums vai tiek būtiski grozīts esošais NCB uzdevums, ņemot vērā principus, kas noteikti *Banka Slovenije* spriedumā¹⁹. Ņemot vērā spriedumu *Banka Slovenije* lietā, ECB atzinumu par valstu tiesību aktiem nepieņem automātiski, pamatojoties uz to, ka tie uztic NCB jaunu uzdevumu vai būtiski groza esošo NCB uzdevumu, izņemot, ja jaunais uzdevums mazina NCB neatkarību vai pārkāpj monetārās finansēšanas aizliegumu, vai citādi ir ārkārtīgi svarīgs ECB kompetences jomām.

Ja notikusi oficiāla apspriešanās ar ECB par tiesību akta projektu un tā nolēm nepieņemt atzinumu, tā atbild ar oficiālu vēstuli par atzinuma nepieņemšanu, kas adresēta iestādei, kura apspriežas. Vēstulē par atzinuma nepieņemšanu sīki izklāstīti iemesli, kāpēc ECB konkrētajā apspriešanās gadījumā nepieņem atzinumu, un tajā iestādei, kura apspriežas, var norādīt uz iepriekš pieņemtiem būtiskiem atzinumiem²⁰. Visas šādas vēstules ir pieejamas *EUR-Lex*.

¹⁹ Lieta C-45/21, *Banka Slovenije*, ECLI:EU:C:2022:670.

²⁰ Sk., piem., LET/2024/01251 un LET/2024/05161.

4.2 Iespēja iesniegt neoficiālu lūgumu

Neoficiāli kontakti starp valsts iestādēm un attiecīgo NCB, no vienas puses, un ECB darbiniekiem, no otras puses, var notikt pirms oficiālu konsultāciju iesniegšanas ECB, ja iestāde, kas apspriežas ar ECB, vēlas saņemt neoficiālus norādījumus no ECB par nepieciešamību konkrētā gadījumā apspriesties ar ECB. Saziņu ar ECB par šādiem neoficiāliem lūgumiem sniegt norādījumus var organizēt ar attiecīgās NCB starpniecību vai iesniegt lūgumu LegalActs.Team@ecb.europa.eu.

Šādi neoficiāli lūgumi var palīdzēt izvairīties no apspriešanās gadījumos, kuros iestādei, kas apspriežas, nav pilnīgi skaidrs, vai ECB atzinuma pieņemšana ir pamatota. Neoficiālam lūgumam būtu jāpievieno tiesību akta projekts vai pietiekami detalizēts plānoto pasākumu apraksts.

5 Apspriešanās procedūra

Lēmuma 98/415/EK 4. pants:

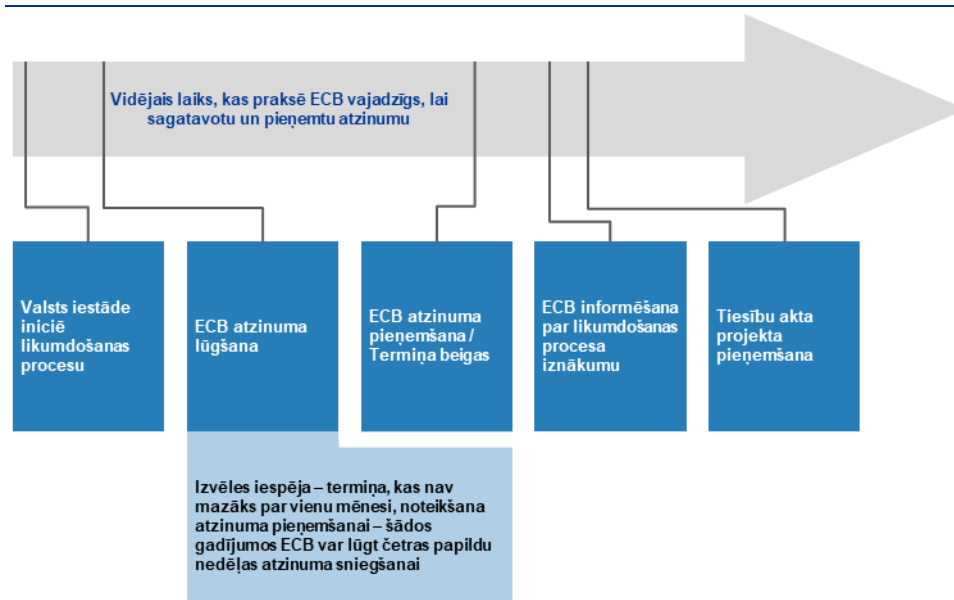
"Katra dalībvalsts veic efektīvus pasākumus, kas vajadzīgi šā lēmuma ievērošanai. Tādā nolūkā attiecīgā dalībvalsts apspriešanos ar ECB rīko savlaicīgi tā, lai iestāde, kas ierosinājusi konkrētā tiesību akta projektu, ECB atzinumu varētu ņemt vērā, pirms pieņemt galīgo lēmumu par aktu pēc būtības, kā arī nodrošina ECB atzinuma paziņošanu iestādei, kas pieņem konkrēto tiesību aktu, ja tā ir cita iestāde, nekā akta projekta izstrādātāja iestāde."

5.1 Apspriedēm ar ECB vajadzīgais laiks

Saskaņā ar Lēmuma 98/415/EK 4. pantu ar ECB jāapspriežas pienācīgā likumdošanas procesa stadijā. No tā izriet, ka apspriedei jānotiek likumdošanas procesa posmā, kurš ECB nodrošina pietiekami daudz laika tiesību akta projekta izvērtēšanai (un vajadzības gadījumā – tulkošanai) un tās atzinuma pieņemšanai visās vajadzīgajās valodās. Tas arī dod iespēju attiecīgajām valstu iestādēm izskatīt ECB atzinumu pirms tiesību akta pieņemšanas.

2. attēls.

Apspriešanās par tiesību aktu projektiem procedūra

Avots: ECB.

Ja tiesību akta projektu izstrādā iestāde, kas nav pieņēmēja iestāde, Lēmuma 98/415/EK 4. pants norāda uz to, ka apspriešanās par šādiem tiesību aktiem notiek laikā, kas tiesību akta projekta ierosinātājai iestādei nodrošina iespēju izvērtēt to, vai projektu jāgroza, lai ņemtu vērā ECB atzinumu, t. i., pirms tiesību akta nosūtīšanas

pieņemējai iestādei. Tajā pašā laikā Lēmuma 98/415/EK 4. pants neliedz valstu iestādēm saskaņā ar to likumdošanas procedūrām veikt pasākumus, kas neietekmē tiesību akta projekta saturu.

No Lēmuma 98/415/EK 3. panta 4. punkta formulējuma izriet, ka dalībvalstīm ir pienākums apturēt tiesību akta projekta pieņemšanu līdz ECB atzinuma saņemšanai. Tas nenozīmē, ka līdz ECB atzinuma saņemšanai jāaptur viss valsts likumdošanas process (piem., parlamenta komisiju sagatavošanās darbs, valsts iestāžu sniegto atzinumu apspriešana, utt.). Tas nozīmē to, ka pieņemējai iestādei jābūt iespējai pirms lēmuma pieņemšanas par akta saturu pienācīgi apsvērt ECB atzinumu. Ja noteikts termiņš ECB atzinuma sniegšanai²¹ un ja šis termiņš ir beidzies, attiecīgā valsts iestāde var atsākt pieņemšanas procesu. Bet pat šādā gadījumā līdz brīdim, kamēr tiesību akts nav pieņemts, valsts iestādēm ir pienākums izskatīt ECB atzinumu.

ECB prezidents 2011. gada oktobrī nosūtīja vēstuli visām valstu iestādēm, kas veic apspriešanos, atgādinot, ka tām "jāveic pasākumi, kas nepieciešami, lai nodrošinātu Padomes Lēmuma 98/415/EK izpildi, piemērotā likumdošanas procesa posmā savlaicīgi apspriežoties ar ECB par tās kompetencē esošo tiesību aktu projektiem²² saskaņā ar minētā lēmuma 4. pantu." ECB prezidents arī ieteica "noteikt attiecīgas iekšējās procedūras, lai nodrošinātu, ka apspriešanās ar ECB notiek atbilstošā likumdošanas procesa posmā, dodot iestādei, kas lūgusi atzinumu, vai iestādei, kas pieņem tiesību aktu, iespēju pirms tā pieņemšanas ņemt vērā ECB atzinumu. Ja likumdošanas procesa laikā projekts tiek būtiski grozīts, apspriešanās jāveic atkārtoti."

5.2 Atzinuma lūgums

5.2.1 Lūguma forma un pievienotie dokumenti

Oficiālu atzinuma lūgumu rakstiski adresē ECB prezidentam²³, kā norādīts Lēmuma 98/415/EK 3. panta 1. punktā. Brīdī, kad ECB prezidents saņem lūgumu sniegt atzinumu, sākas ECB atzinuma pieņemšanas procedūra. ECB atzinīgi novērtē neoficiālu komunikāciju darbinieku līmenī starp valsts iestādi, kura veic apspriešanos, un ECB Juridisko dienestu. Tomēr oficiālā apspriešanās procedūra sākas tikai tad, kad ECB prezidents saņēmis oficiālu lūgumu sniegt atzinumu.

Lūgumā jāiekļauj tiesību akta projekta redakcija, kas ir pietiekami stabila, lai ECB varētu sniegt savu atzinumu. Ja tiesību akta projekts satur ievērojamu skaitu noteikumu, kas attiecas uz dažādiem jautājumiem, ECB iesaka iestādei, kura apspriežas, norādīt tiesību akta projekta noteikumus, par kuriem jo īpaši lūgti ECB

²¹ Sk. šo norādījumu 5.3. sadaļu.

²² Tas attiecas arī uz normām, kuras neapstiprina parlaments. Pienākums apsprieties neattiecas tikai uz tiesību akta projektiem, kuru vienīgais mērķis ir Savienības tiesību aktu transponēšana.

²³ ECB ir arī gatava saņemt pienācīgi parakstītus un adresētus lūgumus sniegt atzinumu kā skenētu pielikumu, nosūtot to uz e-pasta adresi office.president@ecb.europa.eu.

komentāri. Tas ir īpaši svarīgi, ja tiesību akta projekts galvenokārt transponē vai īsteno Savienības tiesību aktus, bet tajā iekļauti arī papildu noteikumi, kas pārsniedz transponēšanas robežas un ir ECB kompetencē.

ECB iesaka iestādei, kura apspriežas, iekļaut arī tīsu paskaidrojuma rakstu, kurš apraksta: tiesību akta projekta saturu un galvenos mērķus; stadiju, kurā dokuments atrodas valsts likumdošanas procesā; kā arī tādu kontaktpersonu vārdus un ziņas par tām, kuras ir pieejamas, lai atbildētu uz jautājumiem par tiesību akta projektu, kuri var rasties laikā, kurā ECB sagatavo savu atzinumu. ECB iesaka iestādei, kas apspriežas, norādīt termiņu, kurā ECB jāsniedz savs atzinums²⁴.

Atzinuma sniegšanai par valsts tiesību aktu vajadzīgie dokumenti

Vajadzīgs	Ieteicams
<p>Rakstisks atzinuma lūgums ECB prezidentam.</p> <p>Tiesību akta projekta kopija.</p>	<p>Norāde par termiņu ECB atzinuma sniegšanai.</p> <p>Īss paskaidrojuma raksts, norādot:</p> <ul style="list-style-type: none"> tiesību akta projekta saturu un galvenos mērķus; stadiju valsts likumdošanas procesā; un ziņas par kontaktpersonām. Ja valsts tiesību akta projekts ir garš/sarežģīts, norāde par tiesību akta noteikumiem, par kuriem jo īpaši lūgti ECB komentāri. Ja atzinums lūgts kā ārkārtēji steidzams, procesu ievērojami atvieglotu paskaidrojuma raksta un galveno apspriešanai iesniegto tiesību akta noteikumu tulkojums angļu valodā.

5.2.2 Lūguma valoda

Lūgumu sniegt atzinumu un pievienotos dokumentus var iesniegt attiecīgās dalībvalsts valsts valodā (vai vienā no dalībvalsts valsts valodām, ja tādu ir vairāk par vienu). Gadījumos, kuros lūgums iesniegts kā ārkārtēji steidzams²⁵, ECB labprāt saņemtu paskaidrojuma raksta un galveno apspriešanai iesniegto tiesību akta projekta normu tulkojumu angļu valodā, lai nodrošinātu raitu apspriešanās procedūru. Tā tiek ņemts vērā tas, ka angļu valoda ir ECB darba valoda un valoda, kurā ECB Padome ar ECB Ģenerālpadomes palīdzību pieņem ECB atzinumus. Tas arī ļauj ECB sākt darbu pie atzinumiem tūlīt pēc atzinuma lūguma saņemšanas, negaidot tulkojumus. Šāda tulkojuma neesamībai tomēr nevajadzētu aizkavēt lūgumu sniegt ECB atzinumu.

5.3 Termini

Lēmuma 98/415/EK 3. pants:

- "Dalībvalstu iestādes, kuras izstrādā kāda tiesību akta projektu, ja tās to uzskata par vajadzīgu, var noteikt ECB termiņu, kādā sniedzams atzinums, kurš

²⁴ Sk. šo norādījumu 5.3. sadaļu.

²⁵ Sk. šo norādījumu 5.3. sadaļu.

nevar būt īsāks par vienu mēnesi no dienas, kad ECB priekšsēdētājs saņēmis attiecīgu paziņojumu.

2. Ārkārtējas steidzamības gadījumā var paredzēt īsāku termiņu. Tādā gadījumā attiecīgā iestāde min steidzamības iemeslus.
3. ECB pēc tam, kad pagājis atbilstošs laiks, var lūgt pagarināt termiņu maksimāli vēl par četrām nedēļām. Attiecīgā iestāde šādu lūgumu nenoraida bez pietiekama pamatojuma.
4. Ja, termiņam beidzoties, atzinums nav sniegts, attiecīgā valsts iestāde var rīkoties pēc saviem ieskatiem. Ja ECB atzinums tiek saņemts tad, kad termiņš jau beidzies, dalībvalstis tomēr nodrošina atzinuma paziņošanu 4. pantā minētajām iestādēm."

Lai gan Lēmums 98/415/EK nenosaka termiņu ECB atzinuma sniegšanai, pieredze rāda, ka vidējais atzinuma sniegšanas laiks ir apmēram sešas nedēļas. Tomēr process var prasīt ilgāku laiku²⁶, un laiks, kas faktiski nepieciešams atzinuma pieņemšanai, būs atšķirīgs, ņemot vērā attiecīgo tiesību aktu projektu saturu, sarežģītību un sensitivitāti.

Saskaņā ar Lēmuma 98/415/EK 3. panta 1. punktu dalībvalsts iestādes, kas sagatavo tiesību aktu, var, ja tās to uzskata par nepieciešamu, noteikt termiņu ECB atzinuma sniegšanai. Tomēr šis termiņš "nevar būt īsāks par vienu mēnesi no dienas, kad ECB priekšsēdētājs saņēmis attiecīgu paziņojumu."

Pieredze rāda, ka dalībvalstis dažreiz šo viena mēneša mazāko iespējamo termiņu interpretē kā standarta maksimālo termiņu. Vairumā gadījumu ECB atzinuma sagatavošanai un pieņemšanai nepieciešams laiks tiesību akta projekta tulkojuma angļu valodā sagatavošanai un atzinuma izstrādē iesaistīto ECB kompetento struktūrvienību darba koordinācijai, kā arī laiks, kas nepieciešams, lai saņemtu un ņemtu vērā komentārus un apsvērumus, ko rakstiskās procedūras laikā snieguši NCB prezidenti. Vairāki atzinumi, kas attiecas uz uzraudzības jomu, ietver arī apspriešanos ar Uzraudzības valdi pirms atzinuma projekta iesniegšanas ECB Padomei galīgajai pieņemšanai.

Pieredze rāda, ka viena mēneša termiņš ir visai īss. Iespēju iestādēm, kas apspriežas, noteikt termiņu atzinuma sniegšanai tādēļ vajadzētu izmantot tikai gadījumos, kuros valstu iestādēm ir steidzama vajadzība ECB atzinumu pieņemt viena mēneša laikā. Kā ECB bieži atgādina savos atzinumos, apstākļi, ka valsts likumdošanas process sasniedzis kādu no pēdējām tiesību akta pieņemšanas stadijām, nav pietiekams pamats, lai iestādes, kuras apspriežas, prasītu steidzamu ECB atzinuma pieņemšanu.

Saskaņā ar Lēmuma 98/415/EK 3. panta 2. punktu termiņu var samazināt ārkārtējas steidzamības gadījumos. Šādos ārkārtējos izņēmuma gadījumos iestādei, kas apspriežas, nepārprotami jānorāda steidzamības iemesli. Iestādes, kuras apspriežas, tiek aicinātas ievērot norādījumu Lēmuma 98/415/EK 6. apsvērumā,

---

²⁶ Sk. tālāk šajā sadaļā.

proti, ka iestāžu, kuras apspriežas, un ECB dialogam jādod ECB iespēja ārkārtas gadījumos sniegt savu atzinumu savlaicīgi, neierobežojot tās spēju pietiekami detalizēti izvērtēt tiesību aktā projektu. Kā norādīts šo norādījumu 5.2.1. un 5.2.2. sadaļā, ECB labprāt saņemtu paskaidrojuma raksta un galveno apspriešanai iesniegto tiesību akta projekta normu tulkojumu angļu valodā. Tomēr, šāda tulkojuma neesamībai nevajadzētu aizkavēt lūgumu sniegt ECB atzinumu.

Saskaņā ar Lēmuma 98/415/EK 3. panta 3. punktu, ja iestāde, kas apspriežas, noteikusi termiņu, ECB var pienācīgā laikā lūgt šī termiņa pagarinājumu līdz četrām papildu nedēļām. 3. panta 3. punkts nosaka, ka šādu lūgumu iestāde, kas apspriežas, nevar nepamatoti noraidīt.

Lēmuma 98/415/EK 3. panta 4. punkts nosaka, ka, "ja, termiņam beidzoties, atzinums nav sniegts, attiecīgā valsts iestāde var rīkoties pēc saviem ieskatiem." Tas nozīmē, ka pēc termiņa beigām attiecīgās iestādes var turpināt tiesību akta projekta pieņemšanas procedūru, kas tika apturēta līdz ECB atzinuma saņemšanai. Tomēr tik ilgi, kamēr tiesību akts nav galīgi pieņemts, iestādei, kas apspriežas, ir pienākums izvērtēt ECB atzinumu (un darīt to zināmu pieņēmējai iestādei, ja tā ir cita iestāde).

5.4 Saņemšanas apliecinājums

Pēc atzinuma lūguma saņemšanas iestādei, kas apspriežas, tiek nosūtīts saņemšanas apliecinājums valodā, kurā iesniegts apspriešanās lūgums.

Atzinuma projekta aprites gaitā ECB Padomes un ECB Ģenerālpadomes locekļiem tiek nosūtīti pievienotie dokumenti un to tulkojums angļu valodā.

5.5 ECB atzinuma sagatavošana un pieņemšana

Pēc lūguma sniegt atzinumu saņemšanas ECB izveido darba grupu atzinuma sagatavošanai. Darba grupā tiek iekļauti eksperti no struktūrvienībām, uz kurām attiecas apspriešanās jautājumu loks. Atkarībā no tādiem faktoriem kā tiesību akta projekta saturs, sarežģītība un garums, kā arī tā pieejamība angļu valodā, atzinuma izstrādei vajadzīgais laikposms var ilgt no dažām dienām līdz – vidēji – sešām nedēļām. Sagatavojot ECB atzinumu, tiek ņemti vērā arī pamatoti iemesli lūgumam sniegt atzinumu (ārkārtēji) steidzami.

Atzinums ir ECB tiesību instruments, un parasti ECB Padome ir tā lēmējinstance, kura atbild par ECB atzinumu pieņemšanu. Lēmuma pieņemšanas procesā ir iesaistīti arī Ģenerālpadomes locekļi, lai tie varētu sniegt savu ieguldījumu ECB padomdevēja funkcijas izpildē. Tādēļ pēc atzinuma izstrādes pabeigšanas un ECB Valdes apstiprinājuma saņemšanas atzinuma projekts tiek iesniegts ECB Padomei komentāru sniegšanai un ECB Ģenerālpadomei apsvērumu paušanai. Tā ir rakstiska procedūra, kura parasti aizņem aptuveni vienu nedēļu.

Par ECB atzinumiem, kurus pieņem saistībā ar kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību, ECB Padome var apspriesties ar Uzraudzības valdi.

Pēc komentāru un/vai apsvērumu saņemšanas ECB rediģē atzinuma projektu un nodod to atkārtotai komentāru vai apsvērumu sniegšanai jaunā rakstiskā procedūrā, kura ilgst dažas darba dienas. Tomēr termiņš, kas šajā otrajā rakstiskajā procedūrā tiek dots komentāru un apsvērumu sniegšanai, var atšķirties, ņemot vērā apspriešanās saturu un pirmajā rakstiskajā procedūrā saņemto komentāru skaitu un sarežģītību. Otrajā rakstiskajā procedūrā ECB Padomes un ECB Ģenerālpadomes locekļi parasti sniedz komentārus un apsvērumus tikai par grozījumiem, kas veikti rediģētajā atzinuma projektā.

Iestādes, kuras apspriežas, tiek aicinātas ņemt vērā apspriešanās procedūras sarežģītību, nosakot termiņu ECB atzinuma sniegšanai.

5.6 Valodu režīms

Valstu iestāžu lūgtie atzinumi tiek pieņemti attiecīgās dalībvalsts valodā (vai valodā, kurā iesniegts lūgums sniegt atzinumu, ja dalībvalstij ir vairāk nekā viena valsts valoda) un angļu valodā.

5.7 Atzinuma nosūtīšana un tā turpmāka izvērtēšana

Pēc pieņemšanas atzinumu nosūta iestādei, kura apspriežas. Lēmuma 98/415/EK 4. pants nosaka, ka iestādei, kura apspriežas, "ECB atzinums jāizvērtē pirms lēmuma pieņemšanas par akta saturu", kā arī paredz, ka tai ECB atzinums jādara zināms arī pieņēmējai iestādei, ja tā nav iestāde, kura apspriežas.

Pēc lēmuma pieņemšanas procesa beigām ECB atzinīgi novērtē galīgi pieņemtā tiesību akta kopijas saņemšanu. ECB iesaka iestādei, kura apspriežas, gadījumos, kuros par tiesību akta projektu notikusi apspriešanās ar ECB, pieņemtā tiesību akta kopiju vai norādi uz pieņemto tiesību aktu nosūtīt ECB Sekretariātam.

5.8 Publicēšana

ECB Padome pakāpeniski paplašinājusi tās politiku attiecībā uz dalībvalstu apspriešanās pārredzamību. Kopš 2020. gada jūnija visus ECB atzinumus kopā ar vēstulēm par atteikšanos pieņemt ECB atzinumu, reaģējot uz apspriešanās lūgumiem, vai tādiem konstatētiem gadījumiem, kuros valstu iestādes nav izpildījušas pienākumu apsprieties ar ECB par valstu tiesību aktu projektiem, publicē *EUR-Lex*. Pēc iestādes, kas apspriežas, lūguma un ar nosacījumu, ka ir konkrēts pamats atturēties no tūlītējas publicēšanas, atzinumu publicē ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc tā pieņemšanas. Aizkavēta atzinumu publicēšana praksē notiek ļoti reti.

5.8.1 ECB sadaļa *EUR-Lex*

EUR-Lex ECB sadaļa nodrošina ātru un vieglu piekļuvi visiem ECB atzinumiem attiecīgajās valodās. Tur lietotājs var tos pārlūkot pēc tematiem atbilstoši ECB kompetences jomām. Pārskata logā redzami jaunākie publicētie tiesību akti, un pieejams arī pilns pēc datuma sakārtotu tiesību aktu saraksts, sniedzot iespēju atlasīt ECB atzinumus. Interaktīvas infografikas demonstrē statistiku, kas saistīta ar ECB atzinumiem, un nodrošina vieglu piekļuvi apkopojumiem pa tiesību aktu veidiem, tematiem un laika posmiem. Pieejamās meklēšanas funkcijas ļauj meklēt ECB atzinumus, izmantojot atslēgvārdus, dokumenta numuru, gadu vai citus kritērijus. Iespējams piekļūt katra atzinuma angļu, kā arī valsts valodas versijai, lai redzētu tā saistību ar citiem dokumentiem un procedūru, kuras rezultātā katrs atzinums pieņemts. ECB interneta vietnē ir arī noderīga informācija un norādījumi par *EUR-Lex* izmantošanu.

3. attēls.

ECB sadaļa *EUR-Lex* sākumlapā

Eiropas Centrālā banka

Ātrā meklēšana ECB dokumentos

Eiropas Centrālā banka (ECB) ir ES iestāde, kas darbojas saskaņā ar skaidri definētiem noteikumiem, kuri atrodami ES primārajos un sekundārajos tiesību aktos. Pildot savus uzdevumus, ECB var pieņemt tiesību aktus, kā arī sniegt un publicēt atzinumus par ierosinātajiem tiesību aktiem savas kompetences jomās. Šajā iedaļā atradīsiet visus ECB tiesību aktus, tostarp grozījumus, labojumus un konsolidētās redakcijas, visās attiecīgajās oficiālajās ES valodās, kā arī judikatūru, kas attiecas uz ECB.

Pārlūkot pēc temata

- ECB tiesiskais regulējums
- + ECB institucionālie noteikumi
- + Monetārā politika un operācijas
- + Maksājumu un norēķinu sistēmas
- + Banknotes un monētas, maksāšanas līdzekļi un valūtas jautājumi
- + Ārvalstu valūtas maiņa un ārvalstu valūtas rezerves
- + Statistika
- Finanšu tirgus stabilitāte
- + Banku uzraudzība

Vizuālā navigācija

Kategorija	Skaitlis
Atzini par ES tiesību aktu priekšlikumiem	244
Atzini par valsts tiesību aktu projektiem	1347
Ieteikumi	141

Play

Atrast ECB dokumentu

Meklēt ar ECM saistītu lietu tiesā

4. attēls.

Visi ECB atzinumi un vēstules atrodamas *EUR-Lex* ECB sadaļā.

Atrast ECB dokumentu

Gads Numurs Visas

- Visas
- Regula
- Lēmums
- Pamatnostādne
- Atzinums
- Ieteikums
- Vēstule
- Saprašanās memorands
- Nolīgums

---

5. attēls.

Tiesību aktu atlasī var sašaurināt pēc to iezīmēm (šeit parādīts tiesību akta veids), izmantojot filtrus rezultātu lapas kreisajā pusē

- ▼ Pēc tiesību akta veida
    - Atzinums par valsts tiesību akta projektu (1380)
    - Atzinums (273)
    - Pašiniciatīvas atzinums (17)
    - Pašiniciatīvas atzinums par valsts tiesību aktu projektu (15)
    - Kļūdu labojums (5)
-

6 Pienākuma apspriesties ar ECB ievērošana

Lai nodrošinātu, ka tiek ievērots pienākums apspriesties ar ECB, Lēmums 98/415/EK prasa dalībvalstīm veikt pasākumus, kas nodrošinātu efektīvu Lēmuma 98/415/EK ievērošanu. ECBS rūpīgi uzrauga dalībvalstu tiesību aktu attīstību saistībā ar ECB kompetences jomām. Arī ECBS regulāri ziņo par to, kā valstu iestādes ievēro pienākumu apspriesties ar ECB par tās kompetencē esošajiem tiesību aktu projektiem. Turklāt pēc tam, kad ECB konstatējusi, ka nav ievērots pienākums ar to apspriesties par tiesību aktu projektiem, kas ir tās kompetencē, ECB par to paziņo attiecīgajai kompetentajai valsts iestādei, kā arī attiecīgās dalībvalsts NCB prezidentam un Komisijai.

Gadījumi, kuros pienākuma apspriesties ar ECB neievērošana ir nepārprotama un kuri ir svarīgi vai atkārtoti, var tikt iekļauti arī ECB gada pārskatā. Šādi neievērošanas gadījumi ir "nepārprotami", ja objektīvi nav nekādu juridisku šaubu par to, ka būtu bijis jāapspiežas ar ECB. Pienākuma apspriesties ar ECB neievērošanas gadījumi ir "svarīgi" a) gadījumos, kuros, ja apspriešanās būtu notikusi pareizi, ECB būtu sniegusi būtiskus kritiskus komentārus par tiesību akta priekšlikuma būtību, vai b) ja neatbilstība ir vispārēji nozīmīga ECBS. Šajā nolūkā par vispārēji nozīmīgiem ECBS uzskata tādus gadījumus, kuros nav notikusi apspriešanās par valsts tiesību akta projektu, ar ko uztic jaunu uzdevumu NCB vai būtiski groza esošo NCB uzdevumu. Šis viedoklis par vispārējo nozīmīgumu parāda, ka, neraugoties uz principiem, kas izklāstīti šīs rokasgrāmatas 4. sadaļā attiecībā uz ECB atzinumu nepieņemšanu, ir svarīgi, lai valstu iestādēm principā saglabātos pienākums konsultēties ar ECB, ja notiek šāda uzdevumu uzticēšana vai grozīšana (jo Lēmuma 98/415/EK 2. panta 1. punkta trešais ievilkums attiecas uz NCB). Visbeidzot, gadījums ir "atkārtots", ja viena un tā pati dalībvalsts vismaz trīs reizes divu secīgu gadu laikā nav apspriedusies ar ECB un ja vismaz viens šāds neapspriešanās gadījums noticis pēdējā aplūkotajā gadā.

Visbeidzot, ECB atzinīgi novērtē ziņas par reakciju uz tās atzinumiem un minēto grozījumu sīkāku izklāstu informācijas nolūkā.

7 Pienākuma apspriesties ar ECB neievērošanas juridiskās sekas

Apspriešanās ar ECB par tās kompetencē esošajiem valstu tiesību aktu projektiem pienākuma neievērošana ir Lēmuma 98/415/EK noteikumu pārkāpums, un tā rezultātā var tikt sākta pārkāpuma tiesvedība Tiesā. Šādu tiesvedību var ierosināt Komisija pret attiecīgo dalībvalsti saskaņā ar Līguma 258. pantu²⁷ vai cita dalībvalsts saskaņā ar Līguma 259. pantu. Lēmumā 98/415/EK noteiktais apspriešanās pienākums ir precīzs, skaidrs un beznosacījuma, kas nozīmē to, ka personas uz to var atsaukties valstu tiesās. Tāpēc valstu tiesām var lūgt lemt par tādas valsts tiesību normas spēkā esamību vai izpildāmību, kas pieņemta, neapspriežoties ar ECB²⁸. Visbeidzot, valstu tiesas saskaņā ar Līguma 267. pantu var lūgt Tiesai sniegt prejudiciālu nolēmumu par to, vai valsts tiesību norma, kas pieņemta, neapspriežoties ar ECB, ir spēkā esoša un izpildāma. Tāpēc galu galā Tiesai ir jānosaka tiesiskās sekas, kas izriet no Savienības tiesībām, ja dalībvalsts neievēro pienākumu apspriesties ar ECB par valsts tiesību aktiem.

Tiesai vairākkārt lūgts lemt par tādu valsts tiesību aktu piemērojamību, kuri pieņemti, iepriekš nepaziņojot Komisijai, kā tas prasīts dažos Savienības aktos²⁹. Dažās no šīm lietām, kas attiecas uz informācijas sniegšanas procedūru tehnisko noteikumu jomā (kas tagad noteikta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2015/1535³⁰, ar kuru tika atcelta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/34/EK³¹), Tiesa nospriedusi, ka valsts tiesību norma, kas pieņemta bez iepriekšējas paziņošanas Komisijai, uzskatāma par pieņemtu, pārkāpjot būtisku procedūras noteikumu, un tādējādi tā nav piemērojama privātpersonām³². Tāpat vispārāzīta Tiesas prakse nosaka, ka visi tiesiskās aizsardzības līdzekļi, kas parasti pieejami saskaņā ar valsts tiesību aktiem, ir pieejami prasītājiem, kuri vēlas prasību izpildī saskaņā ar Savienības tiesībām³³. Tajās dalībvalstīs, kurās personām ir

²⁷ Ja apspriešanos saskaņā ar Lēmumu 98/415/EK nav veikusi NCB, kurai piešķirtas tiesības apstiprināt normatīvus aktus, ECB pati var ierosināt pārkāpuma procedūru saskaņā ar Līguma 271. panta d) punktu un ECBS Statūtu 35.6. pantu.

²⁸ Sk., piem., Kipras Augstākās tiesas 2015. gada 15. septembra spriedumu apvienotajās lietās nr. 1551–1571/2011.

²⁹ Cita starpā sk. Lietu 174/84, *Bulk Oil* pret *Sun International*, ECLI:EU:C:1986:60; Lietu C-194/94, *CIA Security International* pret *Signalson and Securitel*, ECLI:EU:C:1996:172; Lietu C-226/97, *Lemmens*, ECLI:EU:C:1998:296; Lietu C-235/95, *AGS Assedic Pas-de-Calais*, ECLI:EU:C:1998:365; Lietu C-443/98, *Unilever*, ECLI:EU:C:2000:496; Lietu C-159/00, *Sapod Audic*, ECLI:EU:C:2002:343; Lietu C-303/04, *Lidl Italia*, ECLI:EU:C:2005:528.

³⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 9. septembra Direktīva (ES) 2015/1535, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā (kodificēta redakcija) (OV L 241, 17.9.2015., 1. lpp.).

³¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 22. jūnija Direktīva 98/34/EK, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā (OV L 204, 21.7.1998., 37. lpp.).

³² Sk. Lietu C-303/04, *Lidl Italia*, ECLI:EU:C:2005:528, kas savukārt ietver atsauci uz Lietu C-194/94, *CIA Security International* pret *Signalson and Securitel*, ECLI:EU:C:1996:172; Lietu C-226/97, *Lemmens*, ECLI:EU:C:1998:296; sk. arī Lietu C-443/98, *Unilever*, ECLI:EU:C:2000:496; un Lietu C-159/00, *Sapod Audic*, ECLI:EU:C:2002:343. Tiesa uzskata, ka attiecībā uz tehniskajiem standartiem un noteikumiem, kas ieviesti ar valsts tiesību aktiem, pienākums iepriekš paziņot Komisijai ir paredzēts, lai ar preventīvu kontroli aizsargātu preču brīvu apriti, kas ir viens no Savienības pamatiem: tāpēc šis pienākums ir būtisks, lai novērstu to, ka dalībvalstis rada tehniskus šķēršļus un šķēršļus brīvai aprītei vienotajā tirgū.

³³ Sk., piem., Lietu 158/80, *Rewe*, ECLI:EU:C:1981:163; Lietu C-228/98, *Dounias*, ECLI:EU:C:2000:65.

tiesības sākt tiesvedību, lai atceltu valsts tiesību aktu, pamatojoties uz nopietnām procedūras nepilnībām, personām var būt arī tiesības prasīt tādu valsts tiesību aktu atcelšanu, kas pieņemti pārkāpjot būtiskas procedūras prasības Savienības tiesībās, piem., iepriekšēju apspriešanos ar ECB.

Pielikums

Padomes Lēmums 98/415/EK (1998. gada 29. jūnijs) par valstu iestāžu apspriešanos ar Eiropas Centrālo banku par tiesību aktu projektiem³⁴

Eiropas Savienības Padome,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 105. panta 4. punktu, kā arī 4. pantu Līgumam pievienotajā Protokolā par Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas Statūtiem,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu³⁵,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu³⁶,

ņemot vērā Eiropas Monetārā institūta atzinumu³⁷,

ievērojot procedūru, kas paredzēta Līguma 106. panta 6. punktā un minētā protokola 42. pantā,

1) tā kā Eiropas Centrālā banka (ECB) tiks izveidota līdz ar tās Valdes iecelšanu;

2) tā kā Līgumā noteikts, ka valstu iestādes apspriežas ar ECB par tiesību aktu projektiem tās kompetences jomās; tā kā Padomes uzdevums ir noteikt tādu apspriežu ierobežojumus un nosacījumus;

3) tā kā dalībvalstu iestāžu pienākums apspriesties ar ECB nedrīkst mazināt to atbildību par tiesību aktā ietvertiem jautājumiem; tā kā dalībvalstīm ar ECB par tās kompetencē ietilpstošiem tiesību aktu projektiem jāapspriežas, ievērojot Līguma 105. panta 4. punktu; tā kā šā lēmuma 2. pantā dotais atbildības jomu saraksts nav izsmeļošs; tā kā šā lēmuma 2. panta sestais ievilkums neietekmē pašreizējo kompetenču sadalījumu attiecībā uz politiku saistībā ar kredītiestāžu konsultatīvu uzraudzību un finanšu sistēmas stabilitāti;

4) tā kā Eiropas Centrālo banku sistēmas (ECBS) monetārās funkcijas un darbības ir definētas ECBS un ECB Statūtos; tā kā iesaistīto dalībvalstu centrālās bankas ir ECBS neatņemama sastāvdaļa un tām jārikojas saskaņā ar ECB pamatnostādņem un norādījumiem; tā kā Ekonomikas un monetārās savienības (EMS) trešajā posmā neiesaistīto dalībvalstu iestādēm jāapspriežas ar ECB par tiesību aktu projektiem attiecībā uz monetārās politikas līdzekļiem;

³⁴ OV L 189, 3.7.1998., 42. lpp.

³⁵ OV C 118, 17.4.1998., 11. lpp.

³⁶ OV C 195, 22.6.1998.

³⁷ Atzinums sniegts 1998. gada 6. aprīlī (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

5) tā kā tiktāl, ciktāl dalībvalstis nav iesaistījušās ECBS monetārajā politikā, šis lēmums neattiecas uz lēmumiem, ko tādu dalībvalstu iestādes pieņem saistībā ar savas monetārās politikas īstenošanu;

6) tā kā apspriedēm ar ECB nevajadzētu lieki paildzināt tiesību aktu pieņemšanas procedūras dalībvalstīs; tā kā tomēr ECB jāatvēr pietiekams laiks atzinuma sniegšanai tā, lai ECB iesniegtos tekstus varētu pārbaudīt ar vajadzīgo rūpību; tā kā pienācīgi pamatotos ārkārtējas steidzamības gadījumos, minot iemeslus, piemēram, tirgus ietekmējamību, dalībvalstis var paredzēt termiņu, kas ir īsāks par vienu mēnesi un kas atspoguļo lietas steidzamību; tā kā īpaši šādos gadījumos, risinot dialogu starp valstu iestādēm un ECB, jāņem vērā abu pušu intereses;

7) tā kā, saskaņā ar 5. un 8. punktu Līgumam pievienotajā Protokolā Nr. 11, šis lēmums neattiecas uz Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti, ja tā nepievienojas EMS trešajam posmam;

8) tā kā no ECB izveidošanas dienas līdz EMS trešā posma uzsākšanai valstu iestādēm jāapspriežas ar ECB saskaņā ar Lēmumu 93/717/EK³⁸ un Līguma 109.I. panta 2. punktu,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Šajā lēmumā

"iesaistītā dalībvalsts" nozīmē dalībvalsti, kura ir pieņēmusi vienoto valūtu saskaņā ar Līgumu;

"tiesību akta projekts" nozīmē tādu tiesību aktu, kurš pēc tam, kad tas kļūst juridiski saistošs un vispārēji piemērojams attiecīgās dalībvalsts teritorijā, paredz noteikumus neierobežotam skaitam gadījumu un ir adresēts nenoteiktam skaitam fizisku vai juridisku personu.

2. Ar tiesību aktu projektiem nesaprot tādus projektus, kuru vienīgais mērķis ir Savienības direktīvu transponēšana dalībvalstu tiesību aktos.

2. pants

1. Dalībvalstu iestādes apspriežas ar ECB par tiesību aktu projektiem tās kompetences jomā atbilstīgi Līgumam un, jo īpaši, saistībā ar:

- valūtas lietām,
- maksāšanas līdzekļiem,
- valstu centrālajām bankām,

---

³⁸ OV L 332, 31.12.1993., 14. lpp.

- monetārās, finanšu, banku, maksājumu sistēmu un maksājumu bilances statistikas vākšanu, apkopošanu un izplatīšanu,
  - maksājumu un norēķinu sistēmām,
  - noteikumiem, ko piemēro finanšu iestādēm tiktāl, ciktāl tie materiāli ietekmē finanšu iestāžu un tirgu stabilitāti.
2. Neiesaistīto dalībvalstu iestādes ar ECB apspriežas arī par tiesību aktu projektiem attiecībā uz monetārās politikas līdzekļiem.
  3. ECB tūlīt pēc tiesību akta projekta saņemšanas attiecīgajai iestādei ziņo, vai pēc tās ieskatiem konkrētais akts ietilpst tās kompetencē.

3. pants

1. Dalībvalstu iestādes, kuras izstrādā kāda tiesību akta projektu, ja tās to uzskata par vajadzīgu, var noteikt ECB termiņu, kādā sniedzams atzinums, kurš nevar būt īsāks par vienu mēnesi no dienas, kad ECB priekšsēdētājs saņēmis attiecīgu paziņojumu.
2. Ārkārtējas steidzamības gadījumā var paredzēt īsāku termiņu. Tādā gadījumā attiecīgā iestāde min steidzamības iemeslus.
3. ECB pēc tam, kad pagājis atbilstošs laiks, var lūgt pagarināt termiņu maksimāli vēl par četrām nedēļām. Attiecīgā iestāde šādu lūgumu nenoraida bez pietiekama pamatojuma.
4. Ja, termiņam beidzoties, atzinums nav sniegts, attiecīgā valsts iestāde var rīkoties pēc saviem ieskatiem. Ja ECB atzinums tiek saņemts tad, kad termiņš jau beidzies, dalībvalstis tomēr nodrošina atzinuma paziņošanu 4. pantā minētajām iestādēm.

4. pants

Katra dalībvalsts veic efektīvus pasākumus, kas vajadzīgi šā lēmuma ievērošanai. Tādā nolūkā attiecīgā dalībvalsts apspriešanos ar ECB rīko savlaicīgi tā, lai iestāde, kas ierosinājusi konkrētā tiesību akta projektu, ECB atzinumu varētu ņemt vērā, pirms pieņemt galīgo lēmumu par aktu pēc būtības, kā arī nodrošina ECB atzinuma paziņošanu iestādei, kas pieņem konkrēto tiesību aktu, ja tā ir cita iestāde, nekā akta projekta izstrādātāja iestāde.

5. pants

1. Šo lēmumu piemēro no 1999. gada 1. janvāra.
2. No 1999. gada 1. janvāra atceļ Lēmumu 93/717/EK.

6. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Luksemburgā, 1998. gada 29. jūnijā

Padomes vārdā
priekšsēdētājs

R. COOK

© Eiropas Centrālā banka, 2025

Pasta adrese: 60640 Frankfurt am Main, Germany

Tālrunis: +49 69 1344 0

Tīmekļvietne: www.ecb.europa.eu

Visas tiesības rezervētas. Atļauta pārpublicēšana izglītības un nekomerciālos nolūkos, norādot avotu.

Konkrētu terminu skaidrojumu sk. [ECB glossary](#) (tikai angļu valodā).

PDF ISBN 978-92-899-7140-9, doi:10.2866/4572050, QB-01-25-092-LV-N